

Arrest

nr. 262 312 van 15 oktober 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. LUNANG
Ouderghemsesteenweg 68
1040 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2021 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, houdende bevel tot terugdrijving van 7 oktober 2021.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat E. LUNANG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster komt op 7 oktober 2021 aan op de nationale luchthaven te Zaventem, met vlucht Brussels Airlines (SN369) vanuit Douala. Zij is in het bezit van een Kameroens paspoort en een Frans visum. Dezelfde dag wordt er, onder een bijlage 11, conform artikel 3, eerste lid, 3° en 4° van de Vreemdelingenwet, een beslissing tot teruggrijping genomen, wegens onduidelijk reismotief. Tevens wordt haar visum ingetrokken.

De beslissing tot teruggrijping is de bestreden beslissing:

“TERUGDRIJVING

Op (...) om uur, aan de grensdoorlaatpost,
werd door ondergetekende, (...)

de heer / mevrouw :

naam T.E.M. voornaam M.F.

geboren op (...)1969 te Ndoungue geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Kameroen

houder van het document nationaal paspoort van Kameroen nummer 1029804

houder van het visum nr. xxx van het type C afgegeven door Franse autoriteiten in Douala afkomstig uit Douala met SN369 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en)

:

(...)

Reden van de beslissing:

x(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart tot 10.10.2021 te België haar dochter te komen bezoeken en nadien tot 06.11.2021 (terugkeerticket) haar zoon te Frankrijk te willen bezoeken.

Ze verklaart te België bij haar dochter te zullen logeren en in Frankrijk op hotel te verblijven.

Betrokkene is bij aankomst niet in het bezit van een hotelreservatie te Frankrijk. In tweede lijn legt betrokkene een hotelreservatie voor welke heden werd gedaan doch deze is niet voor de volledige duur van het voorgenomen verblijf.

Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de binnenkomstvoorwaarden volgend de Schengengrenscore.

(...)

Reden van de beslissing:

x(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is enkel in het bezit van 240 euro cash geld voor een voorgenomen verblijf van 4 dagen bij een particulier in België en nadien tot 06.11.2021 (terugkeerticket) te Frankrijk. Volgens de geldende richtbedragen in België dient men over 45 euro/dag/persoon/verblijf bij particulier en in Frankrijk over 65 euro/dag/persoon mits voorlegging van een hotelreservatie en over 120 euro/dag/persoon/verblijf op hotel zonder hotelreservatie te beschikken.

(...)”

En

**“BESLISSING TOT VASTHOUDING IN EEN WELBEPAAALDE AAN DE GRENS GELEGEN PLAATS
Brussel, 07.10.2021**

Gelet op het artikel 74/5, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 18 juli 1991;

Overwegende dat¹ de genaamde T.E.M., M.F.,

de persoon die verklaart te heten

geboren te Ndoungue, op (...)1969, van nationaliteit Kameroen (te zijn),¹

Gelet op het artikel 74/5, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 18 juli 1991;

Overwegende dat bij beslissing dd. 07.10.2021, aan T.E.M., M.F. de toegang tot het grondgebied werd geweigerd in toepassing van art 3, 1e alinea van de wet van 15.12.1980.

Overwegende dat T.E.M., M.F. aldus in toepassing van de bepalingen van de wet van 15 december 1980, het voorwerp is van de uitvoering van de beslissing tot terugnrijving (bijlage 11) door de met grenscontrole belaste overheden.

Overwegende dat T.E.M., M.F. niet voldoet aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied op basis van individueel gemotiveerde beslissing tot terugnrijving, betekend aan T.E.M., M.F. op 07.10.2021, dus geen feitelijke toegang tot het grondgebied kan verkrijgen om aldus te vermijden dat de grensbewaking van elk effect zou worden beroofd. De vasthouding wordt wel degelijk op individuele wijze beoordeeld aangezien T.E.M., M.F. het Rijk trachtte binnen te komen zonder dat T.E.M., M.F. voldoet aan de in art 3 Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden (art. 3, § 1, 1°-9°): vereiste documenten / reismotief / niet meer dan 90 dagen binnen een periode van 180 dagen / bestaansmiddelen / seining ter fine van weigering van toegang / openbare orde¹.

In uitvoering van het bovengenoemd artikel 74/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980, wordt besloten om T.E.M., M.F vast te houden te Steenokkerzeel, transitcentrum Caricole.

(...)”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Verzoekster is van haar vrijheid beroofd met het oog op verwijdering op grond van artikel 74/9 van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid niet in haar nota met opmerkingen. Aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

- *Schending van de artikelen 3, 7, lid 3, en 74/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- *Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;*
- *Kennelijke beoordelingsfout;*
- *schending van de zorgplicht en van het evenredigheidsbeginsel.*
-

Eerste middel:

- *Schending van de artikelen 3, 7, lid 3, en 74/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.*
- *Over de kennelijke beoordelingsfout en de schending van de zorgplicht .*
- *Over de schending van het evenredigheidsbeginsel.*

Overwegende dat de tegenpartij heeft besloten verzoekster de toegang tot het grondgebied van het Koninkrijk te weigeren en haar de toegang aan de grens te ontfeggen op grond dat zij niet in het bezit is van documenten tot staving van haar verblijf en de omstandigheden van haar reis en dat zij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan voor de duur van haar verblijf, overeenkomstig artikel 3, lid 1, van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Verzoekster betwist deze beslissing en is van mening dat zij berust op een kennelijke beoordelingsfout van de tegenpartij, die haar dossier niet voldoende heeft geanalyseerd om de redenen van haar verblijf te begrijpen, terwijl zij haar in de gelegenheid heeft gesteld om de documenten over te leggen die haar bestaansmiddelen en haar huisvesting in het kader van haar verblijf rechtvaardigen.

Artikel 3 van voornoemde wet van 15 december 1980 bepaalt dat :

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;”

☐ Verzoekster stelt dat zij in het bezit was van de documenten die haar verblijf en de omstandigheden van haar reis staven, zoals vereist door artikel 2 van voornoemde wet van 15.12.1980.

Op 7 oktober 2021 heeft verzoekster immers bij haar aankomst en op verzoek van de autoriteiten alle documenten overhandigd waarom zij was verzocht, namelijk haar geldig paspoort met een visum van het type C dat geldig was van 7 oktober 2021 tot en met 6 november 2021.

Verzoekster heeft van de Franse autoriteiten een visum gekregen op grond waarvan zij zich vrij in de Schengenruimte kan bewegen, zoals zij altijd heeft gedaan.

Verzoekster heeft verschillende keren gereisd naar Frankrijk en Europa, maar het was de eerste keer dat zij de Schengen-ruimte via België binnenkwam, enkel en alleen om het afstuderen van haar dochter als arts en er werd ook een ceremonie die werd georganiseerd door de Université Libre de Bruxelles.- Vrije universiteit van Brussel.

Zij kan niet worden beschuldigd van poging om het grondgebied van het Koninkrijk binnen te komen zonder toestemming en zonder voldoende inkomsten en huisvesting.

Na de visumaanvraag van verzoekster grondig te hebben onderzocht, met name wat de financiële voorwaarden en de huisvestingsvoorwaarden betreft, hebben de Franse autoriteiten haar een visum toegekend dat geldig is in de gehele Schengenruimte, en deze beslissing is bindend voor de tegenpartij. Een andere opvatting zou betekenen dat de besluiten van de Franse autoriteiten ter discussie worden gesteld, hetgeen een schending zou betekenen van de Schengen-code en van het beginsel zelf van het vrije verkeer.

België is gebonden door de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen en maakt deel uit van het zogenaamde "Schengengebied". Wanneer een buitenlander België binnenkomt via een buitengrens, kan hij of zij zich vrij bewegen binnen het Schengengebied.

Het zou ook onevenredig zijn om een beslissing te nemen om verzoekster terug te sturen wanneer zij zich reeds in het Schengengebied bevindt.

Overeenkomstig het beginsel van behoorlijk bestuur en met toepassing van de verplichting tot administratieve samenwerking, de zorgplicht en de oplettendheid, zou een normaal voorzichtig en zorgvuldig bestuur haar hebben doorverwezen naar Frankrijk, waar zij over een geldig visum beschikt, zonder evenwel onmiddellijk over te gaan tot de extreme sanctie van opsluiting in een gesloten centrum en haar uitzetting.

Dat is wat de tegenpartij in dit geval heeft nagelaten te doen.

☐ Verzoekster is ook ten onrechte verweten dat zij niet heeft aangetoond dat zij beschikte over voldoende middelen van bestaan voor de duur van haar verblijf op grond van artikel 3, lid 1, van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Verzoekster betwist ook dit middel en is van mening dat de tegenpartij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt met betrekking tot haar financiële middelen en haar vermogen om zich in België en Frankrijk te vestigen.

Zij is van mening dat de tegenpartij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt met betrekking tot zijn financiële situatie en zijn vermogen terwijl zij zich op het Schengengrondgebied bevindt, gelet op de zorg voor zijn kinderen, die garanderen dat haar kosten van levensonderhoud zullen worden gedekt overeenkomstig artikel 60 van voornoemde wet van 15.12.1980.

In de bestreden beslissing stelt de tegenpartij immers dat " Betrokkene verklaart tot 10.10.2021 te België haar dochter te komen bezoeken en nadien tot 06.11.2021 (terugkeerticket) haar zoon in Frankrijk te willen bezoeken. Ze verklaart te België bij haar dochter te zullen logeren en in Frankrijk op hotel te verblijven. Betrokkene is bij aankomst niet in het bezit van een hotelreservatie te Frankrijk. In

tweede lijn legt betrokkene een hotel reservatie voor welke heden werd gedaan doch deze is niet voor de volledige duur van het voorgenomen verblijf. Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan binnenkomstvoorwaarden volgens Schengengrenscore.

In artikel 6 van VERORDENING (EU) 2016/399 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 9 maart 2016 tot vaststelling van een code van de Unie betreffende de overschrijding van de grenzen door onderdanen van derde landen zijn de uitputtende voorwaarden voor toegang tot het Schengen gebied vastgesteld.

Voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de Lid Staten van ten hoogste 90 dagen moet de aanvrager :

- in het bezit zijn van een geldig reisdocument ;
- in het bezit zijn van een geldig visum;
- het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden rechtvaardigen, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land waar zij met zekerheid zullen worden toegelaten, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven
- niet in het SIS systeem gesignaleerd worden.
- niet worden beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de volksgezondheid.

Artikel 6§1 4° bepaalt dat:

"De beoordeling van voldoende middelen van bestaan kan worden gebaseerd op het bezit van contant geld, reischekes en creditcards door de onderdaan van een derde land. Verklaringen van garantstelling, indien de nationale wetgeving daarin voorziet, en borgstellingen, indien de nationale wetgeving daarin voorziet, voor onderdanen van derde landen die in particuliere woningen verblijven, kunnen eveneens het bewijs vormen van voldoende middelen van bestaan. "

In casu, is verzoekster op 7 oktober 2021 in België aangekomen, waar zij tot 10.10.2021 haar dochter wenst te bezoeken en vervolgens tot 6.11.2021, de datum van zijn terugkeer naar zijn land van herkomst, haar zoon in Frankrijk wenst te gaan bezoeken.

Verzoekster heeft op voldoende geloofwaardige wijze aangetoond dat zij voldeed aan alle voorwaarden voor binnenkomst en verblijf in het Schengen gebied.

☐ Wat betreft de woning van verzoekster tijdens haar verblijf.

Wat haar verblijf in België betreft, heeft verzoekster tijdens de hoorzitting duidelijk geantwoord dat zij bij haar dochter in België zou verblijven, zoals bepaald in artikel 6§1 4° van voornoemde Schengencode Mevrouw M.J., de dochter van verzoekster, beschikt over voldoende woonruimte om haar moeder in staat te stellen gedurende de vier dagen van haar verblijf in België.

Op de vraag over haar verblijf in Frankrijk antwoordde verzoekster dat zij tussen 11 oktober 2021 en 6 november 2021 in een hotel in Frankrijk zou verblijven.

In de bestreden beslissing stelt de tegenpartij eerst dat verzoekster bij haar aankomst in Frankrijk niet in het bezit was van een hotelreservering, en vervolgens dat "zij wel een hotelreservering had overgelegd, maar dat deze niet het gehele voormelde verblijf dekte".

Er is sprake van een werkelijke tegenstrijdigheid in de woorden van de met de grensbewaking belaste ambtenaar en van een gebrek aan procedurele medewerking tijdens het verhoor, dat heeft plaatsgevonden in een context van stress en haast, waardoor verzoekster niet in staat was al haar documenten over te leggen en het verloop van haar verblijf in België en Frankrijk toe te lichten.

Er zij echter op gewezen dat verzoekster ook wordt verwacht te verblijven bij haar zoon in Frankrijk, de heer M.N.J.J., die eveneens over voldoende woonruimte beschikt en een maandelijks inkomen van 2 754,33 EUR heeft om het verblijf van zijn moeder in Frankrijk te kunnen dekken.

Naast haar hotelreservering heeft verzoekster de keuze om te logeren bij een particulier, te weten haar zoon of haar neef de heer N.A., die voor haar een ontvangstbewijs had ondertekend, dat de tegenpartij niet heeft kunnen lezen.

☐ Wat betreft het bestaan van voldoende bestaansmiddelen voor de duur van het verblijf van verzoekster.

Verzoekster wordt ook verweten dat zij niet heeft aangetoond dat zij over voldoende middelen beschikt om haar verblijf in België en Frankrijk te dekken.

Verzoekster betwist ook deze grond en is van mening dat zij al het bewijs heeft geleverd van voldoende inkomsten om haar verblijf in het Schengen gebied te dekken.

De tegenpartij stelt dat " Betrokkene is enkel in het bezit van 240 euro cash geld voor een voorgenomen verblijf van 4 dagen bij een particulier in België en nadien tot 6.11.2021 (terugkeerticket)

te Frankrijk. Volgens de geldende richtbedragen in België dient men over 45 euro/ dag/persoon/verblijf bij particulier en in Frankrijk over 65 euro/dag/persoon/verblijf mits voorlegging van een hotelreservatie en over 120 euro/dag/ persoon/ verblijf op hotel zonder hotel reservatie te beschikken. “.

Zoals hierboven vermeld, "kan de beoordeling van de toereikendheid van de bestaansmiddelen worden gebaseerd op het bezit van contant geld, reischeques en creditcards door de onderdaan van een derde land".

In casu is verzoekster op 7 oktober 2021 in België aangekomen voor een vierdaags familiebezoek aan haar dochter M.K.J.A. en was zij in het bezit van het bedrag van 240 EUR in cash geld.

Bij toepassing van de in België geldende richtlijnen en overeenkomstig de analyse van de tegenpartij had verzoekster moeten beschikken over een bedrag van 180 EUR, te weten 45 EUR x 4 dagen, om aan de wet te voldoen.

Bovendien beschikte verzoekster, gelet op de inhoud van haar VISA-kaart, over een bedrag van 1 850,47 EUR ter dekking van de kosten van haar verblijf in België en zelfs in Frankrijk indien zij bij een gezin verbleef.

Artikel 3 van voornoemde wet van 15.12.1980 bepaalt eveneens dat de onderdaan van een derde land voldoende middelen van bestaan kan aantonen indien "hij in staat is deze middelen rechtmatig te verwerven".

Bij de toepassing van deze haar geboden mogelijkheid wijst verzoekster op de onmogelijkheid voor haar om met een grote som geld te reizen en op de afspraak die zij met haar dochter en haar kinderen had gemaakt om haar voldoende bedragen ter beschikking te stellen om haar verblijf in Europa tot haar terugkeer naar haar land van herkomst te dekken.

Daartoe legt M.K.J. een financiële beschikbaarheid voor van 3.070,18 EUR, bestemd om het verblijf van haar moeder te dekken. (Bijlage 21)

Hetzelfde geldt voor haar neef, de heer T.K.C., die zich ertoe heeft verbonden de kosten van het verblijf van verzoekster tot haar terugkeer te dekken. (Bijlage 17)

Ter staving van zijn borgstelling, had de heer T.K. reeds een attest op erewoord ondertekend, waarin hij zich ertoe verbond "de kosten te betalen van de gezondheidszorg, de woning en de repatriëring van mevrouw T.e.M. M.F., geboren op (...)1969 te NDOUNGUE". (bewijsstuk 16)

Verzoekster was in het bezit van deze documenten, die helaas niet in aanmerking zijn genomen.

Verzoeker is dus ten onrechte de toegang tot het land ontzegd op basis van een onwettig besluit.

Ook dit deel van het middel is gegrond.

Tweede onderdeel: geen poging tot misbruik van het visum - familiebezoek met het oog op migratie en bestaan van ernstige schade voor de aanvrager die moeilijk te herstellen is.

Verzoekster betoogt dat het besluit om haar de toegang tot het grondgebied te weigeren onwettig en gerechtvaardigd was. Zij beweert dat zij altijd in Europa op vakantie is geweest en in het verleden cursussen in Frankrijk heeft gevolgd.

Dat haar aanwezigheid op het grondgebied van het Koninkrijk uitsluitend beperkt is tot het bezoek van haar kinderen en dat zij na afloop van haar visum zal terugkeren naar haar land van herkomst, waar zij een echtgenoot en een gezin heeft die op haar wachten.

Er bestaat geen gevaar dat verzoekster onderduikt, aangezien zij steeds heeft meegewerkt met de administratieve overheden en tijdens haar onderzoek geen valse inlichtingen of documenten heeft verstrekt.

Er zijn geen twijfels over haar verblijf of dat zij de procedure van het visum voor gezinshereniging tracht te misbruiken voor migratiedoeleinden.

Verzoekster is in Kameroen gehuwd en heeft drie volwassen kinderen. Zij is zelfstandige en exploiteert in Kameroen een verzekeringsmaatschappij, te weten SPRL M.A..

Zij biedt alle financiële en representatieve garanties en samenwerking met de administratieve overheid. Zij zal gaan samenwonen met haar dochter Dr M.K.J., woonachtig aan de (...) te 7800 ATH, die voldoende woonruimte kan rechtvaardigen. (Bijlage 11).

Dat deze beslissing haar een zeker materieel en moreel nadeel berokkent door het haar onmogelijk te maken de proclamatie van de resultaten van haar dochter die met "onderscheiding" is afgestudeerd aan de medische faculteit van de ULB, en door het haar onmogelijk te maken haar zonen, kleinzonen te zien die op haar wachtten voor de vakantie.

Dat zij wenst dat dit beslissing wordt opgeschort en geannuleerd, zodat zij de rest van haar vakantie in Frankrijk met haar gezin kan doorbrengen.

Dat het middel derhalve ernstig is en de nietigverklaring van de bestreden handeling kan rechtvaardigen.”

Verzoekster betoogt dat zij in bezit is van de documenten die het voorgehouden reisdoel staven. Zij stelt dat ze wel degelijk over voldoende middelen beschikt om de kosten van haar verblijf te dragen.

De beslissing tot teruggedrijving steunt op artikel 3, eerste lid, 3° en 4° van de Vreemdelingenwet. Die bepalingen luiden als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

(...)

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;
(...)”

De bijlage 11 bevat een motivering in feite. Met betrekking tot de toepassing van artikel 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt aangegeven dat de verzoekster in het bezit is van een visum afgeleverd door Frankrijk voor familiebezoek, dat zij eerst in België haar dochter wilt bezoeken om vervolgens naar Frankrijk te reizen om daar haar zoon te bezoeken. Zij verklaarde in Frankrijk op hotel te zullen verblijven, maar zij kon aanvankelijk geen hotelreservatie voorleggen. Vervolgens werd er alsnog een hotelreservatie voorgelegd maar deze werd pas gedaan na controle aan de grens en bovendien bestreek die reservatie niet de volledige duur van het voorgenomen verblijf in Frankrijk.

Daarnaast wordt met betrekking tot de toepassing van artikel 3, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet gemotiveerd dat de verzoekster slechts over 240 EUR beschikt, zodat zij niet voldoet aan de richtbedragen voor België van 90 euro per dag en per persoon en in Frankrijk 65 EUR per dag per persoon.

Verzoekster gaat er aan voorbij dat het voorleggen van een geldig Schengenvisum aan de grensdoorlaatpost van het Schengengrondgebied haar geen garantie op toelating tot het grondgebied geeft.

Uit het administratief dossier blijkt dat de grenspolitie onder meer heeft vastgesteld:

“ Verklaart op bezoek te komen bij haar dochter in België en zoon in Frankrijk. Beiden studeren in Europa.*

** Verklaart dat haar echtgenoot morgen toekomt vanuit Douala met Brussels Airlines. Kan echter geen ticket hiervan voorleggen.*

** Verklaart op hotel te gaan in Frankrijk maar is niet in het bezit van een reservatie.*

** Betrokkene is slechts in het bezit van 240 euro voor een beoogd verblijf tot 06 november. Betrokkene is niet in het bezit van een bank-, krediet- of debetkaart noch van een garantverklaring.*

Wij geven betrokkene ruimschoots de tijd om de benodigde stukken te laten overmaken aan onze diensten. Om 08.30 uur worden wij in het bezit gesteld van volgende documenten:

- Ticket echtgenoot M. M.*
- Reservatie hotel Kyriad Argenteuil*
- Kopie visa echtgenoot*
- Adres zoon in Frankrijk*

Wij merken op dat zowel de hotelreservatie als het ticket van betrokkene vandaag opgemaakt werden. Bovendien vermoeden wij dat het ticket slechts een reservatie betreft en geen betaald ticket wat er op kan wijzen dat betrokkene niet de intentie heeft om af te reizen naar Frankrijk. Het betreft hier ook een vlucht met Air France terwijl zij steeds volhield dat haar echtgenoot met Brussels Airlines zou toekomen in Brussel.

De hotelreservatie beslaat enkel een verblijf van 8 tot 16 oktober. Waar betrokkene nadien zal verblijven is onduidelijk. Bovendien start de reservatie reeds op 08 oktober terwijl zij verklaart tot zondag bij haar dochter in België te willen verblijven.”

Verzoekster brengt thans stukken bij waaruit moet blijken dat zij wel over voldoende bestaansmiddelen zou beschikken, maar er kan alleen maar vastgesteld worden dat die documenten ofwel dateren van na de bestreden beslissing ofwel dat zij niet in bezit was van deze documenten op het ogenblik van

controle aan de grens, bijvoorbeeld het stuk 16 waarbij de kosten van verzoekster ten laste worden genomen door T.C..

Ook is vast te stellen dat het stuk 8 van verzoekster een reservatie van een hotel in Frankrijk (Hotel du Quai de Seine in Parijs) betreft van 7 oktober 2021 tot 16 oktober 2021, terwijl in het administratief dossier ook een hotelreservatie bevat van het Kyriad Argenteuil hotel van 8 oktober 2021 tot 16 oktober 2021. Deze stukken stroken niet met de verklaringen van verzoekster dat zij eerst naar België komt om er haar dochter te bezoeken en pas nadien zal doorreizen naar Frankrijk (haar terugreis zou op 6 november 2021 zijn).

De verklaringen van verzoekster doen vragen rijzen, waar zij geen antwoord op geeft: zoals, waarom loopt de reservatie van het hotel in Frankrijk vanaf 8 oktober 2021 (terwijl verzoekster zelf aangeeft eerst in België te zullen verblijven tot 10 oktober 2021 alvorens naar Frankrijk te reizen) en waar zal verzoekster verblijven na 16 oktober 2021 tot 6 november 2021? De stukken en verklaringen van verzoekster doen meer vragen rijzen dan dat ze antwoorden geven.

Waar verzoekster verklaart en nog steeds volhoudt dat zij haar zoon in Frankrijk gaat bezoeken, kan er alleen maar vastgesteld worden dat zij dat reisdoel niet aannemelijk maakt met documenten. Meer zelfs haar eigen verklaringen omtrent haar verblijf in Frankrijk zijn in strijd met de documenten die zij voorlegt.

Gelet op die vaststellingen van de Federale Politie kan niet gesteld worden dat de bestreden beslissing behept is met een onwettigheid, kennelijk onredelijk is of berust op een incorrecte feitenbevinding.

Het middel is niet ernstig.

Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan, zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en in artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC